

Nr 12.

Ankom till riksdagens kansli den 2 mars 1923 kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t i fråga om revision av förordningen angående försäljning av rusdrycker m. m.

(2:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 44, har herr *Kinnmanson* hemställt, »att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, att Kungl. Maj:t måtte föranstalta om revision av förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker jämte därmed sammanhörande författningar samt för riksdagen framlägga de förslag, vartill denna revision kan föranleda».

Beträffande motiveringen för detta förslag får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet.

Kort redogörelse för tillkomsten av 1917 års rusdrycksförsäljningsförordning.

Gällande förordning angående försäljning av rusdrycker utfärdades den 14 juni 1917 och trädde i kraft den 1 januari 1919. Genom densamma upphävdes förordningarna den 9 juni 1905 angående försäljning av brännvin samt angående försäljning av vin och öl.

Frågan om en reformerad rusdrycksförsäljningslagstiftning förekom redan vid 1914 års riksdag. Sedan nykterhetskommittén den 5 januari 1914 avgivit betänkande med förslag, bland annat, till förordning angående försäljning av rusdrycker, framlade nämligen Kungl. Maj:t genom proposition, nr 242, vid 1914 års senare riksdag förslag till förordning angående försäljning av alkoholhaltiga drycker m. m. Ehuru sistnämnda förslag var uppbyggt på grundval av nykterhetskommitténs, företedde förslagen i flera väsentliga punkter skiljaktigheter. I motioner vid sistnämnda riksdag framlades emellertid nykterhetskommitténs förslag i huvudsak oförändrat. Vid behandling av frågan stannade kamrarna i skiljaktiga beslut, varför densamma förföll vid samma riksdag.

Jämväl vid 1915 och 1916 års riksdag, då frågan väcktes genom motioner, förföll densamma till följd av att kamrarna intogo olika ståndpunkter.

Även vid 1917 års riksdag väcktes åtskilliga motioner i ämnet. De författningsförslag, som 1917 års bevillningsutskott framlade med sitt betänkande nr 12, anslöto sig i huvudsak till de på nykterhetskommitténs förslag byggda motionerna, under det att de med berörda proposition, nr 242, år 1914 framlagda författningsförslagen med vissa ändringar framfördes genom en reservation. Vid sistnämnda riksdag godkände första kammaren i huvudsak berörda reservation, under det att andra kammaren i allt väsentligt godkände de förslag, som framlades med bevillningsutskottets betänkande. Efter det bevillningsutskottet framlagt ett sammanjämningsförslag, antogs detta av båda kamrarna.

Motionären har inskränkt sig till att söka påvisa, att rusdrycksförsäljningsförordningen på åtskilliga punkter vore behäftad med oklarheter och brister. Däremot har han icke uppdragit några allmänna riktlinjer för den föreslagna revisionen.

*Utskottets
yttrande.*

Utskottet vill icke bestrida, att nämnda förordning såväl på flera av de utav motionären vidrörda punkterna som även i andra avseenden företer brister, vilket förhållande med hänsyn till omständigheterna vid förordningens tillkomst må anses förklarligt. Det nuvarande försäljningssystemet har emellertid utövats endast under jämförelsevis kort tid och under en del av denna tid har lagstiftningen på grund av abnorma förhållanden icke kunnat tillämpas i full utsträckning. Det synes därför utskottet, som om hittills icke vunnits sådana erfarenheter rörande verkningarna av försäljningsbestämmelserna, att därav kunna dragas några säkra slutsatser rörande riktningen för ett kommande reformarbete.

På grund av vad sålunda anförts och då de missförhållanden, som framhållits i motionen icke kunna anses vara av sådan art, att desamma påkalla en omedelbar ändring av rusdrycksförsäljningsförordningen, får utskottet hemställa,

att förevarande motion II: 44 av herr Kinmanson, om skrivelse till Kungl. Maj:t i fråga om revision av förordningen angående försäljning av rusdrycker m. m., icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 26 februari 1923.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Närvarande: herrar *Röing*, friherre *Fleming*, *Gustaf Nilsson*, *Antonsson*, *Wohlin*, *Boman*, *Bärg* i Katrineholm, *Jönsson* i Boa, *Lithander*, *Sköld*, *Olsson* i Ramsta, *Alexis Björkman*, *Isak Svensson*, *Carlsson* i Ystad, *Johan Bergman*, *Uddenberg* i Karlskoga, *Lövgren* i Nyborg, *Olsson* i Golvvasta och *Brännström*.

Reservationer:

av herr *Lithander*, som yrkat bifall till motionen; samt

av herrar *Bärg* i Katrineholm, *Olsson* i Ramsta, *Alexis Björkman* och *Johan Bergman*, vilka ansett, att senare delen av utskottets yttrande bort hava följande lydelse:

»Utskottet vill ingalunda bestrida, att nämnda förordning såväl på vissa av de i motionen berörda punkterna som även och måhända i än högre grad i andra avseenden företer betänkliga brister, vilket förhållande till stor del sammanhänger med förordningens karaktär av kompromissprodukt, som kända omständigheter vid dess tillkomst för-
anledde.

Men utskottet kan icke i motionärens motivering finna sådana anvisningar för den genomgripande revision, han föreslår, att utsikt kan förväntas att på den väg, han förutsätter, vinna en tillfredsställande förbättring.

På grund av vad sålunda anförts etc. (lika med utskottets majoritet)
— — — riksdagens åtgärd».